

מה היה לנו החודש

התחלנו בטיול אופניים של יומיים באזור רמות מנשה. תודה למתנדבים שליוו אותנו.

את סדר הפסח חגגנו יחד עם המשפחות

ובחול המועד הנערים יצאו ל-4 ימי מסע הישרדות באזור מכתב רמון

אתם יכולים לעזור לנו!

תרמו לנו באמצעות "עגול לטובה"

בכל קניה בכרטיס אשראי הסכום מעוגל לשקל הקרוב וההפרש באגורות מועבר אלינו.

4 ש"ח בממוצע לחודש!

'עגלו' לטובתנו בתהליך קצר: לחצו **כאן** ובחרו "דארנא" או התקשרו *6360

סיפורה של אם בית בדארנא

היום יום. משתדלת לתת לנערים חום ואהבה של סבתא. בהתחלה זה קשה, משתדלת להפנים אמירות מסוימות וזלזול ב"זיקנה". אבל אחרי תקופה הנערים משנים כיוון - השפה משתנה ומגיע רגש של כבוד והערכה. אין לתאר את הסיפוק שאני מרגישה.

'דארנא' מלאה במלאכים שעוסקים במלאכת קודש. אנחנו מקבלים נערים שחוו חוויות קשות מעולם הפשע. הצוות מקבל נערים אלה ללא תנאי. כל נער מתחיל את ימיו ב'דארנא' מנקודת אפס. לא חשוב מה היה, אנחנו מתחילים מהתחלה. אני מאמינה שכאשר מעניקים לאדם את התחושה שמאמינים בו וביכולתו, עולה הדימוי העצמי שלו ועולה האמונה ביכולתו. היכולת והמסוגלות שלו באים לביטוי טוב יותר והסיכוי שלו להצלחה גדול יותר.

"הגורל יוצר בחיי אדם, מגיל הבשלות, מצבים צפויים ובלתי צפויים המכוונים אותו אל ייעודו"

אין לתאר את ההרגשה שלי כשמגיע נער חדש לפנימייה. הילד מיוחד מהלא נודע, והורים מודאגים וחוששים לימים שיבואו. אני משתדלת עד כמה שניתן להרגיע ע"י שאלות לאופיו של הנער, תחביביו והמאכלים האהובים עליו ומבטיחה לשמור על קשר רציף עם המשפחה.

אכן יש גם קשיים והם רבים. יש הרבה נפילות. הדאגה לנערים קיימת יום ולילה. אפילו בזמן שיוצאים לחופשה, חושבת ודואגת שלא יעסקו ב"שטויות". לעומת זאת הסיפוק גדול וההנאה גדולה כשהנער מתקדם בשלבים ועומד בציפיות. חיי היום יום ב'דארנא' אינם קלים. הימים עמוסים וקשים. על הנערים לעמוד במשימות לא פשוטות מההשקמה בבוקר ועד העלייה לחדר בערב. כל זאת כדי לשקם את הנערים ולהכין אותם לחיים שבחון.

אז שוב אשאל - זה הגורל שלי? זה היעוד שלי שחיכה בסבלנות למימוש? גורל- נכפה על האדם, הוא משועבד לו. היעוד- אידיאל שאדם פונה אליו מרצונו החופשי. גם זה וגם זה- גורל הגיל והאילוצים בעקבותיו (בעבר) נכפו עלי ואל הייעוד (האידיאל) אליו פניתי מרצוני החופשי.

כיצד נוכל להיות מאושרים יותר? כיצד נוכל לקבל החלטה שתהיה לה השפעה ישירה על אושרנו? הגעתי לדארנא במקרה? האם זה הגורל שלי? האם זה הייעוד שלי שחיכה בסבלנות למימוש? את התשובות לשאלות אלו קיבלתי כשהתחלתי לעבוד במקום שבו נפתח לב ענק ורצון עז לתת לאחר ללא גבולות.

שמי רות. במשך 35 שנה התייחסתי לעבודה כאל מקור פרנסה; שאיפה ל- "כמה שיותר, כמה שיותר מהר - כך יותר טוב". הפעילויות שעשיתי, נפלאות ככל שיהיו, לא הסבו לי הנאה. אנחנו ממחרים תמיד מפעילות לפעילות ולא מספיקים ליהנות ממעדי החיים. אני מודעת היום, כי צריך לעתים להאט, לקחת את הזמן. מבלי שהרגשתי עברו השנים. הילדים גדלו, התחתנו, נולדו נכדים ואני כבר בגיל פנסיה. ברגע אחד השתנו החיים. הימים מלאי הפעילות נעלמו ובמקומם הגיעו ימים שקטים וריקים מתוכן, שהובילו לרגשי חוסר ודאות וחוסר ביטחון. אני "זקנה" ומי יעסיק אותי? לאחר תקופה הבנתי שהדרך היחידה להגשים חלומות היא באמצעות התמדה, התמסרות ועבודה קשה. ואז הגעתי למקום נפלא - 'דארנא'.

נעניתי למודעה באינטרנט "דרושה אם בית מחליפה לפנימייה לנוער בסיכון". ברגע שהגעתי לראיון עבודה חשתי שייכות למקום. אין לי הסבר לתחושות אותן הרגשתי, שרק גברו כשנפגשתי עם אנשי הצוות. תחושת חמימות בלתי מובנת והרגשה של רצון עז להיות חלק מצוות שכל רצונו הוא לעזור. זה לא מובן מאליו, שמקבלים לעבודה ומאמינים ביכולת של פנסיונרית בגילי. ב'דארנא' קיבלתי אמונה שלמה ביכולתי למלא את התפקיד כראוי, דבר שחזק אותי והחזיר לי את הביטחון ביכולות שלי, למרות גילי.

לא כולנו זוכים למותרות שבעבודה המושלמת. עבודה שמשקפת את ערכינו, לעבוד לצד אנשים שאנחנו אוהבים, ושהאווירה בה תואמת בדיוק את מזגנו. אני מצאתי את המקום בו אוכל להגיע לסיפוק יום-יומי. עבודה עם נערים נפלאים וצוות נהדר. אני רואה את העבודה כ"שליחות"- להעניק להם את מה שאין ביכולתם לקבל בחיי

לענבל רכזת הטיפול היקרה שלנו - להולדת בנה
לנעמה אם הבית היקרה שלנו- להולדת בנה

מנצח טוב!